

[Carl Petersen.]

tioner derefter — i hvert fald stort set — fordele mellem sig og medlemmerne, og når det er gjort, kan de forlange ministerens underskrift på det, de har fundet ud af — jeg havde nær sagt: enten han så vil eller ej.

Endvidere kan ministeren efter de samme organisationers bestemmelse påbyde, at der opkræves afgifter af landbrugsvarer, både af dem, der sælges til eksport, og af dem, der sælges på hjemmemarkedet. Her er der dog fra den nugældende lov bibeholdt den regulator, at der ikke kan opkræves højere afgifter ved salg til hjemmemarkedet end den gennemsnitlige afgift på varer til eksport. Dog mener man ikke — og det er det nye — at der bør være denne sikkerhedsventil for flæskestens vedkommende. Der skal forbrugerne helt og holdent underkaste sig producenternes forgodtbefindende.

Må jeg i denne forbindelse minde om, at hjemmemarkedet for flæsk er et lukket marked, hvor al konkurrence er udelukket, fordi der ikke kan indføres flæsk udefra. Hertil vil man måske nok svare mig, at det heller ikke er meningen at bruge denne bestemmelse sådan, at den skaber store prisforhøjelser; men det vil nok blive vanskeligt at få forbrugerne til at tro på en sådan forsikring med de sidste dages aktioner i erindring.

Jeg vil derfor allerede nu ved første behandling rejse det spørgsmål, om det ikke var rimeligt som en modvægt mod en eventuel lignende desperation, som vi lige har set udfolde sig, at skabe muligheder for, at der hurtigt kan åbnes for import af tilsvarende varer. For det kan da ikke være meningen, at forbrugerne skal være helt ubeskyttede i sådanne givne situationer, selv om det, man foretager sig, sker i liberalismens og den frie konkurrences hellige navn.

Det drejer sig altså om et rammebeløb på 450 mill. kr., men heraf ser det ud til at der kun kan regnes med de 375 mill. kr. i år. Jeg må sige, at jeg kender intet til, hvorledes disse penge skal fordeles, ud over hvad jeg har fået at vide ad anden vej. Det fremgår hverken af lovforslaget eller de oplysninger, der er tilgået mig. Skulle der endnu ud over det, jeg har nævnt, mangle nogle beløb, man kan regne sig til

ved en eventuel forhøjelse af flæskepriserne, må jeg gå ud fra, at den højtærede minister har disse tal præsent til det udvalg, som nu formentlig vil blive nedsat, og indtil da skal jeg prøve at holde min nysgerrighed i tømme.

Må jeg i denne forbindelse tilføje, at skulle hr. Peter Sørensen og det ærede medlem hr. Anders Andersen føle trang til endnu en gang at forlyste fjernseerne med en diskussion om, hvorvidt de har afpresset regeringen 425 mill. kr. eller meget, meget mere, vil jeg advare dem imod at føle nogen som helst stolthed ved denne indsats, for den er ikke og bliver aldrig glørværdig.

Ministeren anfører i sin fremsættelsestale en hel del forhold som motivering for, at folketinget vedtager de to lovforslag, som er til behandling her i dag. Jeg tror, vi er mange, der er enige med ministeren i, at de påpegede vanskeligheder virkelig findes, og jeg tror også, vi er mange, der gerne vil være med til at gennemføre foranstaltninger, som kan forbedre forholdene, hvis det er muligt. Men så må det også være rimeligt, at der fra landbrugserhvervets folk kommer en erkendelse af, at deres situation nu er sådan, at de ikke uden hjælp fra samfundet kan klare deres problemer, og at landbruget ikke ud fra gamle liberalistiske synspunkter kan føre erhvervs politik i 1961. Jeg tror, det ville lette forståelsen, hvis denne erkendelse blev indrømmet; så kunne vi vel på en stilfærdig måde tale om plan i økonomien og måske gennem fornuftige forhandlinger finde frem til den gode planøkonomi; der findes nemlig både god og dårlig planøkonomi, men det synes, som om man ved udarbejdelsen af denne ordning er blevet enig om udelukkende at fremme den dårlige.

God planøkonomi må bygge på en virkelig analyse, hvor den eller de produktionsgrene findes frem, der ikke er rentable og derfor skaber de økonomiske vanskeligheder. Finder man frem til disse produktionsgrene eller -områder, må det næste vel være at finde ud af, om det overhovedet er muligt at genskabe rentabiliteten på disse områder og, hvis det er det, så at finde de midler, der rigtigt anvendt kan skabe bedre tilstande.

Hvis det er rigtigt, hvad jeg har fået at vide om fordelingen af de nogle hundrede